

Nr 252

Av herr **Mannerskantz**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om överföring till statsverket av ökad andel av insatserna vid totalisatorspel.

I statsverkspropositionen, bilaga 1, sidan 77 punkten c, hemställer finansministern om bemyndigande att med verkan från 1 juli 1958 meddela föreskrifter om överföring till statsverket av 25 % av insatserna vid totalisatorspel i samband med travtävlingar.

Denna procentsats är nu 20 % vid alla hästkapplöpningar utom i vad rör kombinerat spel vid galopptävlingar, där den är 30 %. Statens sakrevision har nu föreslagit denna höjning, vilken av kungl. lantbruksstyrelsen bestämt avstyrkts, varjämte denna styrelse föreslagit att procentsatsen vid kombinationsspelet måtte återföras till 20 %. Sakrevisions- och departementschefens motiv anges vara att tillförsäkra staten högre inkomst, vilken beräknas till 35 miljoner kronor för nästa budgetår mot av riksräkenskapsverket beräknade 27 miljoner.

I likhet med den enda myndighet som har sakkunskap på detta område, kungl. lantbruksstyrelsen, är jag av den bestämda uppfattningen att denna spekulering är ett hasardspel som icke har några förutsättningar att lyckas. Samtidigt som statens inkomster icke kommer att stiga, utan snarare råka ut för samma våldsamma bakslag som 1948, kommer hästsporten att lida stor skada, vilken senare kan taga många år att reparera.

Över hela världen känner man väl till hur reaktionen fungerar i dylika sammanhang, något som sakrevisionen ej ens tänkt på eller omnämnt, men som gjort att statskontoret inlagt en varningens mening i sitt yttrande. Den erfarenhet man i all världens hästsportländer skaffat sig under en mycket lång tid är, att när staten försökt draga till sig mer än 20 % av insatserna, har staten alltid gjort nettoförlust och efter kort tid måst ändra tillbaka. I USA och Canada reagerar människorna än hårdare, och där har bakslagen inträffat redan vid 15 %. Att den svenska allmänheten, hästägarna och hästuppfödarna skulle reagera på annat sätt än i världen i övrigt kan endast den betvivla, som icke brytt sig om att taga reda på dessa väl kända och dokumenterade fakta. Den svenska statens helt misslyckade försök 1948 borde dock vara tillräckligt avskräckande. Att staten gått miste om mycket pengar genom att under tio år hålla kvar ett avdrag av 30 % på galoppens kombinationsspel är alldeles säkert, samtidigt som sporten därigenom mycket och helt onödigtvis skadats. Ännu efter tio år har detta kombinationsspel i fast penningvärde icke uppnått den omsättningssiffra som uppnåddes 1947.

Denna procentsats bör nu såsom lantbruksstyrelsen föreslagit återföras till 20.

Utöver de synpunkter som här anförts hänvisar jag till vad lantbruksstyrelsen i sitt remissvar framfört och yrkat.

Då det finnes möjlighet att förena önskemålet att från totalisatormedlen tillföra staten största möjliga belopp och att gagna en vacker och av allmänheten uppskattad sport, anser jag det föga försvarligt att blott på grund av bristande kunskap om internationell erfarenhet fördärva båda dessa syften.

Om ingen höjning sker, men 30 %-avdraget för galoppen sänkes till 20, kan man med säkerhet räkna med högre inkomst för statsverket än 27 miljoner kronor redan under nästa budgetår. Huruvida man med dessa lägre procentsatser kan uppnå 35 miljoner redan budgetåret 1958/59 är givetvis vanskligt att bestämt förutsätta. Man kan däremot bestämt förutsätta att det icke kommer att lyckas med den av departementschefen föreslagna åtgärden.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte i enlighet med kungl. lantbruksstyrelsens förslag besluta att staten tillkommande andel av insatserna vid totalisatorspel i samband med såväl trav- som galopptävlingar i intet fall skall överstiga 20 %.

Stockholm den 25 januari 1958

Axel Mannerskantz
